«شرق» از چالش دریافت حقابه از طالبان گزارش می‌دهد

در محاصره سدهای همسایگان

نجمه جمشیدی: ایران در محاصره سدهای کشورهای همسایه درآمده است و در این میان شاید وضعیت استان‌های شرقی از همه وخیم‌تر باشد و بحران آب و توفان نمک به موج مهاجرت از این مناطق دامن زده است. حالا پس از جابه‌جایی قدرت در افغانستان و روی‌کارآمدن طالبان نیز سیاست آبی این کشور در قبال ایران تغییر نکرده و ایران همچنان با همسایه شرقی خود گرفتار مشکل دریافت حقابه از هیرمند و هریرود است.از سنندج، سقز، قروه، آبادان، خرمشهر، زاهدان، ایذه و اهواز تا زابل، زاهدان، خاش و... درگیر کابوس ریزگرد و توفان نمک هستند و حالا موج این توفان غبار و نمک به تهران رسیده و در واقع بیش از ۲۵ استان کشور گرفتار این پدیده شده‌اند. میهمان ناخوانده‌ای که دو منشأ داخلی و خارجی دارد. منشأ داخلی ریزگردها به‌دلیل اجرای پروژه‌های آبی مانند سدسازی و انتقال آب، رخ داده است اما منشأ خارجی ریزگردها نیز بی‌ارتباط با سدسازی نیست. ایران با سدهای بسیاری مانند ایلیسو، آتاتورک، سلما، کجکی و کمال‌خان در خارج از کشور محاصره شده است.

همیشه پای یک سد در میان است

پرونده سدسازی کشورهای همسایه در کمیته «امنیت آب» کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس شورای اسلامی بررسی شده است و براساس اعلام این کمیسیون سدسازی‌های کشورهای همسایه نه‌تنها امنیت ایران بلکه خاورمیانه را نیز به مخاطره می‌اندازد.

هفته گذشته سدسازی بی‌رویه کشورهای همسایه، وزیر امور خارجه را به مجلس کشاند. امیرعبداللهیان در پاسخ به سؤال برخی از نمایندگان مجلس درباره سدسازی ترکیه و عدم اختصاص حقابه هامون از سوی افغانستان گفت: «در ماه‌های گذشته مذاکرات مستقیم و فشرده‌ای با هیئت حاکمه موقت افغانستان داشته‌ایم و اعلام می‌کنیم از هیئت حاکمه افغانستان در رابطه با رودخانه هیرمند رضایت نداریم و معتقدیم در موضوع آب بهتر از آنچه در ماه‌های گذشته عمل کردند، می‌توانستند عمل کنند.

هیئت حاکمه افغانستان در ماه‌های گذشته چند بار با صراحت حقابه ایران از هیرمند را به رسمیت شناخته و مورد تأکید قرار داده‌اند. در ماه‌های اخیر نشست کمیساریای مشترک دو کشور انجام شده و رهاسازی آب از بخشی از سد کمال‌خان نیز صورت گرفته اما هیئت حاکمه افغانستان کمبود آب و عدم لایروبی مسیر را علت نرسیدن آب به ایران اعلام می‌کنند. از نظر ما یکی از مصادیق راستی‌آزمایی عملکرد هیئت حاکمه افغانستان، اختصاص حقابه ایران از هیرمند است و با توجه به اینکه در این رابطه قرارداد دوجانبه وجود دارد در صورتی که تخلفی رخ دهد از طریق مجامع بین‌المللی موضوع را پیگیری خواهیم کرد».

توافق تنها گزینه روی میز

وزیر امور خارجه در حالی از پیگیری موضوع حقابه ایران در مجامع بین‌المللی سخن می‌گوید که خود می‌داند ایران به‌لحاظ حقوقی راه به جایی نمی‌برد و وعده‌های او عملی نیست. چراکه ایران و افغانستان عضو هیچ‌یک از کنوانسیون‌های جهانی حفاظت و بهره‌برداری از آب‌های مرزی مشترک نیستند. به همین دلیل امکان پیگیری برای ایران در مجامع بین‌المللی وجود ندارد. اگر این راه‌حل نتیجه‌بخش بود در دولت‌های پیشین به ثمر می‌نشست و هم‌اکنون به جای هامون خشکیده شاهد هامونی خروشان بودیم. تنها گزینه روی میز ایران برای گرفتن حقابه از افغانستان، توافق با طالبان در این رابطه است.

سدهای افغانستان بلای جان هامون

ماجرای سدسازی افغانستان داستان تازه‌ای برای ایرانیان نیست. افغانستان در گذشته دو سد کجکی و کمال‌خان را روی رودخانه هیرمند احداث کرد. سدهایی که موجب قطع حقابه هامون ایران از رودخانه هیرمند و خشکی آن شد. پیامد خشکی هامون، مهاجرت اجباری هزاران نفر از اهالی سیستان و بلوچستان بوده است. شاید جالب باشد بدانید که مخرب‌ترین سد افغانستان که در سایه سکوت و بی‌تفاوتی مسئولان ساخته شد، سد «سلما» روی هریرود افغانستان است. این سد با اعتباری بیش از ۲۰۰ میلیون دلار با همکاری هند در بالادست هریرود احداث شد. اما چرا احداث چنین سدی برای ایران مخرب است؟ بخش بزرگی از آب ایران در شرق کشور، به‌ویژه خراسان رضوی، از هریرود تأمین می‌شود. با آبگیری و بهره‌برداری سد سلما در حدود ۷۰ درصد حقابه ایران از این رودخانه کاهش یافته و موجب تشدید خشک‌سالی در شرق کشور شده است. علاوه‌بر ایران، دولت ترکمنستان نیز با اجرای این پروژه به‌شدت مخالف بود.

معاهده هیرمند

افغانستان در حالی از اختصاص حقابه هامون از رودخانه هیرمند خودداری می‌کند که افغانستان و ایران در سال ۱۹۷۳ کمیسیونی مشترک برای مدیریت منابع آبی مشترک تأسیس و توافق کردند که ایران میزان مشخصی حقابه از رودخانه هیرمند دریافت کند.

براساس این معاهده باید ۲۲ مترمکعب در ثانیه از آب هیرمند در منطقه دلتا، از آنِ ایران باشد که در اثر اعتراض ایران چهار مترمکعب به آن اضافه شد. طبق این معاهده دولت افغانستان موظف به اختصاص ۸۵۰ میلیون مترمکعب آب در سال به ایران است و لایروبی مسیر نیز بر عهده افغانستان است؛ اما پس از سدسازی و توسعه کشاورزی در این کشور، دولت افغانستان به تعهدهای خود در قبال حقابه ایران بی‌تفاوت شد و دیگر خبری از حقابه ایران نیست.

هریرود هم رودخانه‌ای حیاتی برای ایران است که در گذشته خراسان ایران را سیراب می‌کرده است. اما هنوز هیچ رژیم حقوقی بین ایران و افغانستان ایجاد نشده است و در سایه این بلاتکلیفی عطش خراسان هر روز بیشتر می‌شود.

پس از جابه‌جایی قدرت در افغانستان و روی کار آمدن طالبان نیز سیاست آبی این کشور در قبال ایران تغییر نکرده و ایران همچنان چشم‌انتظار اختصاص حقابه از هیرمند و هریرود است.

دیپلماسی ضعیف آبی ایران

کارشناسان بر این باورند که اختلافات آبی بین افغانستان و ایران ترکیبی از اختلافات حقوقی بین‌المللی، ژئوپلیتیکی، هیدروپلیتیکی، مرزی و سیاسی است. ایران به عنوان کشور پایین‌دست که نیاز مبرمی به آب رودخانه‌های هیرمند و هریرود دارد، از حقابه توافق‌شده در معاهده‌نامه هیرمند و چگونگی اجرای آن گلایه‌مند بوده و بارها نسبت به آن اعتراض کرده است. اما اختلافات میان دو کشور در این زمینه همچنان حل‌نشده باقی مانده است. براساس پژوهشی دراین‌باره افغانستان توانسته موقعیت ژئوپلیتیکی و بالادستی منابع آب خود را در معادلات روابط خود با ایران میدان داده و از ایران که در موقعیت پایین‌دست و در موضع ضعف قرار دارد امتیاز بگیرد.

ضعفی که نفس شرق ایران‌زمین را به شماره انداخته و بسیاری از مناطق در سیستان و بلوچستان را از حیز انتفاع ساقط کرده است. تنها راه‌حل نجات شرق ایران از راه دیپلماسی و توافق با افغانستان می‌گذرد و شعار و وعده‌های شکایت مانند چند دهه گذشته پیامدی جز خشک‌سالی و مهاجرت اجباری ساکنان استان‌های سیستان و بلوچستان و خراسان نخواهد داشت.

روزگار وخیم پروژه‌های عمرانی

رضا حاجی‌کریم*: اخیرا رئیس‌جمهور محترم در بازدید از یک طرح بیمارستانی در شهرستان شهریار استان تهران از اطاله چندین ساله این پروژه اظهار شگفتی و نارضایتی فرموده و اظهار داشته‌اند معنی ندارد یک پروژه تا به این حد طولانی شود.

ریاست محترم جمهور احتمال قریب به یقین از وضعیت پروژه‌های نیمه‌تمام کشور و تعداد و رقم مورد نیاز برای تکمیل آن به خوبی اطلاع دارند.

وجود بیش از ۷۶ هزار پروژه نیمه‌تمام که نیازمند سرمایه‌گذاری ۷۰۰ هزار میلیارد تومانی -با قیمت‌های برآوردشده سال‌های ۹۶ و ۹۷- نشانگر وضعیت به شدت آشفته در این خصوص است. ماجرا آنجا بغرنج‌تر می‌شود که به رقم فوق، تورم چهار سال اخیر را نیز اضافه کنیم و با توجه به شاخص‌های تعدیل قطعی اعلام‌شده توسط سازمان برنامه و بودجه، رقم سرمایه مورد نیاز چندین برابر مقدار یادشده خواهد شد.

در شرایط فعلی که دولت از یک سو با تحریم دست و پنجه نرم می‌کند و از سوی دیگر هزینه‌های دولت به دلایل عدیده از جمله افزایش هزینه‌های جاری، بالارفتن سن جمعیت و افزایش معضلات صندوق‌های بازنشستگی و... بالا رفته و این موضوع سبب تحدید درآمدهای دولت شده است، دورنمایی از افزایش چشمگیر بودجه تملک دارایی‌های سرمایه‌ای نیز به چشم نمی‌خورد و تجربه سال‌های اخیر نشان داده است که اگر به طور سنواتی نیز افزایشی صورت گیرد، این افزایش به پای تورم نرسیده و احتمال قریب به یقین در آینده نیز نخواهد رسید. علاوه بر این تبدیل اعتبارات عمرانی از حالت نقدی به ابزارهایی همچون شبه‌پول نیز سبب کندی بیش از پیش تکمیل این پروژه‌ها شده است.

از همین روی بر پایه مطالعات انجام‌شده بسیاری از کارشناسان این حوزه، در صورت ادامه روند کنونی و به فرض محال عدم شروع طرح‌های جدید، تکمیل این پروژه‌ها احتمالا ده‌ها سال به طول خواهد انجامید. این نکته را نیز باید مدنظر قرار داد که گذشت مدت مدید از شروع این پروژه‌ها سبب ازدست‌رفتن توجیهات اقتصادی، فنی یا زیست‌محیطی آنها خواهد شد.

با توجه به این وضعیت و مضایق شدید دولت برای سرمایه‌گذاری، شاه‌کلید برون‌رفت از این کلاف سردرگم، استفاده از سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در اجرای طرح‌ها و استفاده از روش مشارکت خصوصی و عمومی (PPP) خواهد بود.

در این روش بخش خصوصی منابع مورد نیاز تکمیل پروژه‌ها را یا از منابع داخلی خود یا با استفاده از بازارهای پولی و مالی تأمین خواهد کرد.

صنعت احداث کشور با قریب به ۴۶۰۰۰ بنگاه پیمانکاری، ۳۱۰۰ شرکت مهندس مشاور و مجموعه صنوف مرتبط و با زنجیره ارزش ۲.۲ میلیون نفر بیمه‌شده مستقیم -یکی از بزرگ‌ترین جوامع صنفی نزد سازمان تأمین اجتماعی- و به عنوان موتور محرک توسعه کشور که نقش پررنگی در GDP کشور ایفا می‌کند، می‌تواند به عنوان بازیگر اصلی تکمیل پروژه‌های نیمه‌تمام شریک اصلی دولت در اتمام این پروژه‌ها باشد. از سوی دیگر صنعت احداث دارای ضریب تکاثری اشتغال بسیار بالا بوده و از نظر ایجاد فرصت‌های شغلی نیز جایگاهی استراتژیک دارد. این مهم آنجا اهمیت مضاعف می‌یابد که بر اساس آمار بین‌المللی، ایران سومین کشور دنیا از نظر تعداد فارغ‌التحصیلان مهندسی بوده و در همین زمان میانگین بی‌کاری در بین فارغ‌التحصیلان مهندسی بالاتر از متوسط کشوری است و وضعیت نگران‌کننده‌ای دارد.

این پتانسیل و توان بالقوه در شرایطی است که یکی از مهم‌ترین مشکلات فراروی آن، تحلیل‌رفتن توان بخش خصوصی به عنوان شریک دولت است. توالی طولانی‌مدت نرخ منفی تشکیل سرمایه ثابت، استمرار مخرب رکود و رشد منفی اقتصادی و اثرات به شدت مخرب این عوامل بر فضای کسب‌وکار، رشد بنگاه‌های شبه‌دولتی در لباس بخش خصوصی، وجود بیش از دو دهه تورم و خصوصا تورم فزاینده و بی‌سابقه سال‌های اخیر سبب شده بنگاه‌های صنعت احداث در شرایطی که در منطقه خاورمیانه و غرب آسیا دارای برتری مطلق دانش فنی و مهندسی هستند و با وجود داشتن مزیت‌های نسبی فراوان برای این صنعت از جمله وسعت سرزمینی، نیروی انسانی مستعد، نیاز مبرم کشور و منطقه به توسعه زیرساخت‌ها و... به دلایل فوق‌الذکر امروز نه در اندیشه توسعه که در تلاش برای بقا به سر می‌برند. ناگفته پیداست که در شرایط کنونی محیط کسب‌وکار این بنگاه‌ها -که بخش خصوصی کوچک‌ترین نقشی در رخداد آن نداشته است- یا مشارکتی شکل نمی‌گیرد یا در صورت تشکیل قادر به عملکرد مناسب نخواهد بود.

در چنین وضعیتی دولت -به عنوان مجموعه حاکمیت- می‌تواند از ابزارهای تشویقی، امتیازات مختلف، معافیت‌های مالیاتی و بیمه‌ای و... به عنوان مشوق‌های چشمگیر برای به‌میدان‌آوردن بخش خصوصی صنعت احداث استفاده کند.

یکی دیگر از مشکلات مهم حضور بخش خصوصی در پروژه‌های مشارکتی (PPP) خلأهای قانونی جهت شکل‌گیری این مشارکت‌هاست.

در سال‌های اخیر تلاش‌های زیادی صورت گرفته تا خلأهای قانونی این مشارکت برطرف شده و امکان مشارکت بنگاه‌های خصوصی به عنوان شریک دولت میسر شود. دولت سیزدهم نیز در لایحه بودجه ۱۴۰۱ و در تبصره ۴ این قانون به زعم خود کوشیده است تا به عملیاتی‌شدن این فرایند کمک کند اما روشی که دولت برای این مهم پیش‌بینی کرده است سبب پیچیدگی بیش از حد مشکل و بروز موانع جدید خواهد شد.

پرداختن به موضوع استراتژیک مشارکت در قالب احکام یک‌ساله قانون بودجه بدون وجود قوانین بالادستی در شرایطی که مدت‌ها از ارسال لایحه مشارکت خصوصی و عمومی به عنوان یک قانون جامع به مجلس می‌گذرد سبب شتاب‌زدگی و عدم کارایی این تبصره از لایحه بودجه خواهد شد. همچنین تعیین مهلت حداکثر دوماهه برای تدوین آیین‌نامه و روش‌های پیچیده این مشارکت و مواردی از قبیل نحوه احراز صلاحیت و انتخاب سرمایه‌گذار، روش کشف قیمت، چگونگی اجرای طرح (پروژه)ها، نحوه بهره‌برداری، تعیین میزان پوشش خطرپذیری، تعیین نرخ خدمات بهره‌برداری، وضع جرائم عدم پرداخت و دیرکرد در پرداخت و نحوه وصول و هزینه‌کرد آن، نظارت بر نحوه بهره‌برداری، تضامین طرفین، داوری و حل اختلاف و... عدم استفاده از نظرات بخش خصوصی -علی‌رغم تصریح قانون بهبود مستمر فضای کسب‌وکار- عدم شفافیت مکانیسم قیمت‌گذاری محصول یا خدمات حاصل از پروژه، مواردی هستند که سبب می‌شود موضوع مشارکت همچنان در فضایی مبهم، غیرجذاب برای بخش خصوصی واقعی و ناموفق برای خروج از رکود حاکم بر توسعه زیرساخت‌های کشور باقی بماند.

نیت دولت محترم در پرداختن به این موضوع در قانون بودجه ۱۴۰۱ حتما از سر خیرخواهی و صلاح کشور بوده اما نفس تصمیم‌گیری برای یک مشارکت بدون حضور شریک در تدوین قانون اولیه و در مراحل بعدی آیین‌نامه‌ها و شیوه‌نامه‌ها و همچنین فقدان قانون جامع بالادستی و با شتاب‌زدگی مستتر در لایحه، به مثابه انگبین‌خوراندن به بیماری بس ناخوش‌احوال است که نه تنها کامش را شیرین نخواهد کرد بلکه مشکلی بر مشکلاتش خواهد افزود، سرنوشت مشارکت را با شکست احتمالی مواجه خواهد کرد و با توجه به شرایط فوق، علی‌رغم منویات ممدوح طراحان لایحه، احتمالا مشکلی بر مشکلات موجود اضافه خواهد کرد و گره‌ای بر گره‌های حاکم بر فضای کسب و کار صنعت احداث خواهد افزود.

چند گویم من تو را کین انگبین
زهر قتال است از آن دوری گزین

***عضو هیئت‌مدیره سندیکای شرکت‌های تأسیساتی و صنعتی**

خبر ویژه

مشعل گاز ۱۰۱ روستای مازندران تا پایان امسال روشن می‌شود

سرپرست شرکت گاز مازندران با اظهار اینکه عملیات گازرسانی، مطالعاتی و طراحی در ۵۰۴ روستای مناطق جنگلی و کوهستانی استان در حال انجام است، گفت: بر اساس برنامه و طبق پیشرفت طرح‌های لوله‌گذاری، ساکنان ۱۰۱ روستا تا پایان امسال از نعمت گاز بهره‌مند می‌شوند. به گزارش روابط عمومی شرکت گاز استان مازندران، قاسم مایلی‌رستمی در نشست خبری با بیان اینکه مطالعه و طراحی برای گازرسانی به تمامی این روستاها انجام شده و کارها با قوت در حال پیگیری است، افزود: هم‌اکنون عملیات شبکه‌گذاری گازرسانی در ۶۰ روستای شرق مازندران در منطقه دودانگه و چهاردانگه ساری و هزار جریب نکا و بهشهر، ۱۸۵ روستای صعب‌العبور و کوهستانی بخش کجور و پول نوشهر، روستاهای منطقه بلده نور، روستاهای رینه بخش لاریجان شهرستان آمل واقع در محور هراز، ۱۸ روستا در منطقه سوادکوه و حدود ۱۱ روستا نیز در منطقه کوهستانی اشکورات رامسر در غرب استان در حال انجام است. وی با بیان اینکه با حمایت دولت مشکل افزایش هزینه گازرسانی به مناطق کوهستانی و ییلاقی استان رفع شد و تا ۲۰۰ میلیون تومان برای هر علمک نیز حمایت شده است، ادامه داد: بر اساس برنامه، به تمامی روستاهای واجد شرایط مازندران تا پایان سال ۱۴۰۲ گازرسانی می‌شود. قاسم مایلی‌رستمی با بیان اینکه در سال گذشته با ۸۰۰ میلیارد تومان ۴۳۸ کیلومتر شبکه‌گذاری در سطح استان انجام گرفت، افزود: اعتبار امسال شرکت گاز مازندران هزار میلیارد تومان است و تا پایان سال ۱۴۰۲ تمامی روستاهای بالای ۲۰ خانوار از نعمت گاز بهره‌مند می‌شوند. سرپرست شرکت گاز مازندران بیان کرد: نمونه بارز حمایت واقعی نظام و دولت از مردم در برخورداری از نعمت گاز اجرای ۱۰۰ کیلومتر لوله‌گذاری ۱۶ اینچ برای حدود ۲۰ روستای بخش کوهستانی منطقه اشکورات رامسر است. وی تصریح کرد: بیشترین عملیات گازرسانی مربوط به روستاهای بخش بلده نور است که با ۸۰۰ میلیارد تومان اعتبار در حال انجام است و امیدواریم با همکاری منابع طبیعی و راه و شهرسازی بتوانیم لوله‌گذاری را طبق مقررات انجام دهیم. مایلی‌رستمی طولانی‌شدن صدور مجوز برای اجرای طرح‌های گازرسانی در روستاهای ییلاقی و کوهستانی مازندران را از دغدغه‌های جدی دانست و خواستار همکاری دستگاه‌های اجرایی از جمله منابع طبیعی، راه و شهرسازی و راهداری و حمل‌ونقل جاده‌ای شده است. سرپرست شرکت گاز مازندران با اظهار اینکه این استان از سه نقطه جدید به خط لوله گاز سراسری وصل می‌شود تا علاوه بر ازبین‌رفتن کامل افت فشار، همه مناطق شهری و روستایی تحت پوشش کامل گازرسانی قرار بگیرند، توضیح داد: اتصال خط لوله انتقال گاز از امامزاده هاشم در جاده هراز که با ۵۰۰ میلیارد تومان اعتبار در حال انجام است، اتصال خط لوله منطقه گدوک در محور فیروزکوه که پیشرفت خوبی دارد و اتصال به خط لوله گاز از طریق محور الموت قزوین برای روستاهای منطقه سه هزار تنکابن نیز در دستور کار قرار دارد. در حال حاضر حدود ۶۵۰ هزار خانوار شهری استان برابر با ۹۹.۹ درصد و ۴۴۵ هزار خانوار روستایی معادل ۹۵.۵ درصد به شبکه گاز سراسری وصل هستند.

ادامه از صفحه اول

تعدیل نرخ ارز: راهکار یا کژراهه؟

به‌این‌صورت می‌توان با بهبود عملکردها در سرمایه‌گذاری‌ها و در خط‌های تولید کالاها و خدمات و با پیشگیری از وقوع شرایط جنگی و شبه‌جنگی و در نتیجه کنترل انتظارت تورمی، مانع از شکل‌گیری نرخ‌های دوگانه شد. «دسترسی به قیمت‌های صحیح» از طریق اجرای سیاست‌های اقتصادی تکنوکراتیک بی‌توجه به ریشه اصلی چالش‌های اقتصادی و اجتماعی، نه‌تنها ره به جایی نمی‌برد؛ بلکه سر از چالش‌های بیشتر درمی‌آورد. تاریخ سیاست‌های اقتصادی اجراشده در سال‌های ۱۳۷۰ به این سو گواهی است بر این بحث که بدون پاسخ به مسئله اصلی، یعنی قواعد اساسی و زیربنایی، نمی‌توان اقتصاد ایران را از گرفتاری در دور باطل تورم ساختاری از سویی و تعدیل هرازچند سال یک بار قیمت‌ها (با هدف کاهش فاصله میان نرخ‌های آزاد و تثبیت‌شده) از سوی دیگر، نجات داد. راهکار نه در حوزه اقتصاد و اصلاح قیمت‌ها، بلکه در حوزه سیاست و قدرت قرار دارد.

شرکت ملی نفت ایران
شرکت نفت مناطق مرکزی ایران

آگهی تجدید مناقصه عمومی (دو مرحله‌ای) شناسه آگهی ۱۳۱۷۷۷۸ **نوبت اول**

موضوع: مناقصه عمومی دو مرحله‌ای شماره خ‌ن‌م/۱۴۰۰/۷۰۱ت۱ مربوط به خرید ۲۲ قلم لوله جریانی سرویس ترش برای ۷ حلقه چاه نفتی و گازی تحت تقاضاهای شماره SRP-3182310232 & SRP-3193810131
شماره سامانه ستاد: ۲۰۰۱۰۹۳۲۲۱۰۰۰۰۱۶

شرکت نفت مناطق مرکزی ایران در نظر دارد موضوع مناقصه فوق‌الذکر را با مشخصات و شرایط کلی زیر از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به صورت مناقصه عمومی (دو مرحله‌ای) به شرکت‌های واجد شرایط، واگذار نماید.

الف) شرح مختصر کار
خرید ۲۲ قلم لوله جریانی سرویس ترش برای ۷ حلقه چاه نفتی و گازی تحت تقاضاهای شماره SRP-3182310232 & SRP-3193810131

ب) مدت و محل اجرای قرارداد
مدت قرارداد ۱۲ ماه پس از ابلاغ سفارش به فروشنده (طبق جدول زمان‌بندی نیاز کارفرما) می‌باشد.
تحویل استان فارس، شهرستان فراشبند، به سمت پالایشگاه فراشبند، انبار کالای طرح شرکت نفت مناطق مرکزی ایران

ج) شرایط و مدارک مورد نیاز جهت شرکت در مناقصه (الزامی)
ارائه مدارک استعلام ارزیابی کیفی من جمله شرایط و مدارک اعلام شده زیر جهت شرکت در مناقصه الزامی است.
۱ - داشتن شخصیت حقوقی و ارائه مدارک ثبت شرکت شامل: آگهی تأسیس شرکت در روزنامه رسمی، اساسنامه، آخرین تغییرات، کُد اقتصادی و شناسه ملی شرکت، آدرس دقیق پستی، تلفن ثابت و نمابر (فکس).
۲ - داشتن صورت‌های مالی حسابرسی شده منتهی به سال مالی ۱۳۹۹ و ارائه مدارک جهت ارزیابی توان مالی.
۳ - داشتن توانائی ارائه ضمانت‌نامه بانکی به مبلغ ۲۸٫۸۱۳٫۹۵۴٫۸۰۸ ریال به عنوان تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار (مناقصه).
۴ - عضویت در سامانه ستاد و داشتن گواهی امضای الکترونیکی و تکمیل فرم استعلام ارزیابی کیفی موجود در سایت WWW.SETADIRAN.IR
۵ - قیمت‌ها می‌بایست متناسب با کالای ساخت داخل با لحاظ کیفیت ارائه گردد.

د) مهلت و محل مراجعه متقاضیان
کلیه مراحل برگزاری مناقصه از دریافت و تحویل اسناد مناقصه، تأیید فهرست مناقصه‌گران دارای صلاحیت، ارائه پیشنهاد مناقصه‌گران و بازگشایی پاکات از طریق درگاه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس WWW.SETADIRAN.IR انجام خواهد شد و لازم است مناقصه‌گران درصورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضاء الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند. شماره تماس سامانه ستاد در تهران جهت انجام مراحل عضویت در سامانه ۱۴۵۶-۰۲۱ و اطلاعات تماس دفاتر ثبت نام در سایر شهرستانها در سامانه WWW.SETADIRAN.IR بخش ثبت نام/پروفایل تامین کننده/مناقصه‌گر موجود است.
آخرین مهلت دریافت اسناد ارزیابی کیفی از سامانه ستاد تا ساعت ۱۹:۰۰ روز شنبه مورخ ۱۴۰۱/۰۳/۰۷ و آخرین مهلت ثبت و بارگذاری اطلاعات فراخوان و اطلاعات مورد نیاز جهت ارزیابی کیفی این مناقصه تا ساعت ۱۹:۰۰ روز شنبه مورخ ۱۴۰۱/۰۳/۲۱ می‌باشد.
در صورت نیاز به اطلاعات بیشتر متقاضیان می‌توانند با تلفن‌های ۸۷۵۲۴۴۱۵-(۰۲۱) (تدارکات کالا) و ۸۷۵۲۱۰۴۵-(۰۲۱) (کمیته فنی بازرگانی) تماس حاصل نمایند.

روابط عمومی شرکت نفت مناطق مرکزی ایران

شرکت توزیع نیروی برق تبریز

مناقصه عمومی تک مرحله ای با ارزیابی کیفی

نوبت اول شناسه آگهی ۱۳۱۸۷۰۶

موضوع : برون سپاری عملیات مربوط به وصول مطالبات از مشترکین مصارف عادی شهری و روستائی و یا قطع انشعاب مشترکین بدهکار براساس مفاد آیین نامه تکمیلی تعرفه های برق مصوب وزارت نیرو
دستگاه مناقصه گزار : شرکت توزیع نیروی برق تبریز
مدت زمان اجرا : یکسال شمسی
برآورد اولیه : برای کل موضوع مناقصه حدودا" مبلغ : ۲۷۹۰۰۰۰۰۰۰۰ ریال میباشد.
مهلت دریافت اسناد از طریق سامانه ستاد ایران : از تاریخ ۱۴۰۱/۰۲/۲۸ لغایت ۱۴۰۱/۰۳/۱۱ با واریز وجه به مبلغ پانصد هزار ریال
مهلت بارگذاری پیشنهادات در سامانه ستاد : پیشنهاد دهندگان می بایست ضمن بارگذاری کلیه مدارک (پاکات الف ، ب و ج) و زونکن ارزیابی در سامانه ستاد تا ساعت ۱۲:۰۰ مورخ۱۴۰۱/۰۳/۲۸ نسبت به ارسال اصل پاکت الف به صورت لاک و مهر شده ظرف همان مهلت به دبیرخانه این شرکت واقع در تبریز : کوی ولیعصر خیابان نظامی، اول خیابان قطران ، شرکت توزیع نیروی برق تبریز طبقه اول اقدام نمایند .
مبلغ کل تضمین شرکت در مناقصه : برای کل مناقصه (بعدد)۱۴۸۷۰۰۰۰۰۰ ریال می باشد.
شرایط خاص برای ورود به ارزیابی کیفی و مناقصه : ارائه گواهی رتبه بندی در رشته نیرو و داشتن گواهی تایید صلاحیت ایمنی کار از اداره کل تعاون کار و رفاه اجتماعی .
ساعت ، روز و محل افتتاح اسناد ارزیابی کیفی : روز یکشنبه ساعت ۱۰ صبح مورخ ۱۴۰۱/۰۳/۲۹ و محل قرائت به آدرس تبریز ، کوی ولیعصر ، خیابان نظامی ، اول خیابان قطران ، تلفن ۴۹ – ۳۳۳۲۸۹۴۶ طبقه ششم ، سالن جلسات برگزار خواهد شد .
زمان و محل قرائت پاکتهای مناقصه (الف ، ب و ج) به شرط کسب حداقل امتیاز لازم (حداقل ۶۵) از ارزیابی کیفی : ساعت ۱۰ صبح روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۱/۰۴/۰۱ طبقه ششم ساختمان مرکزی شرکت توزیع نیروی برق تبریز
کلیه مراحل برگزاری مناقصه از دریافت اسناد تا ارائه پیشنهادات مناقصه گران و بازگشایی پاکتها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند.
جهت اخذ اطلاعات بیشتر به سایتهای زیر مراجعه فرمایید:
پایگاه اطلاع رسانی مناقصه http ://lets.mporg.ir
و سایت توانیر http://www.tavanir.org.ir
و سایت توزیع برق تبریز http:/www.toztab.ir
عباس حسامی – رئیس هیئت مدیره و مدیرعامل

اداره کل بازرسی استان آذربایجان شرقی